

Onuncu Söz, İkinci Suret'te; "kerem, merhamet, izzet, haysiyet, namus" kavramlarının kullanılmasını nasıl anlayabiliriz?

Söz verip sözünden dönmek, gücü yettiği halde masum ve mazlum birisinin elinden tutmamak, çok zengin olduğu halde fakir birine ikramda bulunmamak vs. gibi kavramlar **namus, haysiyet** ve **gayret** gibi kemal değerler ile bağdaşmıyor.

Allah sonsuz haysiyet ve gayret (kudret ve zenginlik) sahibi iken, bu gibi değersiz şeylere tevessül etmesi mümkün değildir.

Dolayısı ile Allah'ın söz verip sözünden dönmesi, gücü yettiği halde masum ve mazlum birisinin elinden tutmaması, çok zengin olduğu halde fakir birine ikramda bulunmaması gibi değersiz hallerde bulunması muhal içinde muhaldir. Üstadımızın burada anlatmak istediği ana nokta burasıdır.

"Halbuki kerem ise, in'âm etmek ister. Merhamet ise ihsansız olamaz. İzzet ise gayret ister. Haysiyet ve namus ise, edepsizlerin te'dibini ister. Halbuki şu memlekette o merhamet, o namusa lââyık binden biri yapılmıyor. Zalim izzetinde, mazlum zilletinde kalıp buradan göçüp gidiyorlar. Demek bir mahkeme-i kübrâya bırakılıyor."(1)

(1) bk. [Sözler, Onuncu Söz, İkinci Suret.](#)